

Utkast til forskrift om vannforsyning og drikkevann (drikkevannsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet [dato] med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 5, § 6, § 7, § 8, § 9, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790, lov 23. juni 2000 nr. 56 om helsemessig og sosial beredskap (helseberedskapsloven) § 2-2 fjerde og femte ledd og lov 24. juni 2011 nr. 29 om folkehelsearbeid (folkehelseloven) § 5 tredje ledd, § 8 annet ledd og § 10 fjerde ledd.

EØS-henvisning: EØS-avtalen vedlegg XX nr. 7a (direktiv 98/83/EF som endret ved direktiv (EU) 2015/787).

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å beskytte menneskers helse ved å stille krav om sikker levering av tilstrekkelige mengder helsemessig trygt drikkevann som er egnet til bruk.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder alt drikkevann og alle forhold som kan ha innvirkning på drikkevannet. Forskriften gjelder ikke naturlig mineralvann og kildevann.

Forskriften gjelder for norsk land- og sjøterritorium, norske luft- og sjøfartøyer, og innretninger på norsk kontinentalsokkel.

Forskriften gjelder for Svalbard.

§ 3. Definisjoner

I denne forskriften menes med

a) drikkevann:

1. alle former for vann som enten ubehandlet eller etter behandling skal drikkes, brukes i matlaging eller til andre husholdningsformål. Dette gjelder uansett vannets opprinnelse og uansett om det leveres gjennom et ledningsnett, fra en tankvogn, et tankskip eller i flasker, beholdere eller annen emballasje
2. alle former for vann som skal brukes i et næringsmiddelforetak til å produsere, behandle, konservere eller markedsføre produkter som skal spises eller drikkes, med mindre det er utelukket at vannet kan påvirke de ferdige næringsmidlenes hygieniske kvalitet. Dette gjelder hygieneregelverkets
 - i. drikkevann: definert som vann som oppfyller minstekravene fastsatt i rådsdirektiv 98/83/EF av 3. november 1998 om drikkevannets kvalitet, jf. forordning (EF) nr. 852/2004 artikkel 2, punkt 1, bokstav g
 - ii. rent sjøvann: definert som naturlig, kunstig eller rensset sjøvann eller brakkvann som ikke inneholder mikroorganismer, skadelige stoffer eller giftig

plankton i mengder som direkte eller indirekte kan påvirke næringsmidlenes hygieniske kvalitet, jf. forordning (EF) nr. 852/2004 artikkel 2, punkt 1, bokstav h

iii. rent vann: definert som rent sjøvann og ferskvann av tilsvarende kvalitet, jf. forordning (EF) nr. 852/2004 artikkel 2, punkt 1, bokstav i

- b) *enkeltvannforsyning*: vanntilsigsområde, råvannskilde, teknisk anlegg som behandler vannet og ledningsnett som leverer drikkevann til en enkelt privat husholdning
- c) *hygieneregelverket*: næringsmiddelhygieneforskriften og animaliehygieneforskriften
- d) *hygienisk barriere*: naturlig eller konstruert hindring eller andre tiltak som reduserer farer, fjerner eller inaktiverer sykdomsfremkallende mikroorganismer eller parasitter, eller som fortynner, fjerner eller omdanner kjemiske stoffer til et nivå hvor de ikke lenger utgjør en helserisiko
- e) *internt fordelingsnett*: tekniske installasjoner fra og med påkoblingspunktet til ledningsnettet som fordelar eller oppbevarer drikkevannet til mer enn en enkelt privat husholdning, som for eksempel ledninger, kraner, beredere eller tanker, inne i en bygning eller mellom bygninger med den samme eieren, eller på luft- og sjøfartøyer som bunkrer vann
- f) *kritisk abonnent*: abonnent som kjennetegnes ved at det er fare for at abonnenten kan forurense vannet i ledningsnettet eller det interne fordelingsnettet ved trykkforskjell, for eksempel enkelte industriforetak, landbruksforetak eller sykehus
- g) *ledningsnett*: høydebasseng, rørledninger og tilhørende tekniske anlegg som fører vannet fra råvannskilden frem til interne fordelingsnett eller private husholdninger
- h) *produsert vann*: den mengden vann som går ut fra vannbehandlingsanlegget i et gjennomsnittsdøgn den uken av året med høyest produksjon, eller som i tilsvarende uke mottas inn på et ledningsnett som utgjør et vannforsyningssystem alene. For vannforsyningssystemer uten vannmåler beregnes mengden produsert vann ved å multiplisere antall personer forsynt i den uken av året hvor vannforsyningssystemet forsyner flest personer, med 0,2 m³
- i) *råvann*: vann som brukes til å produsere drikkevann
- j) *råvannskilde*: vannforekomst som råvann hentes fra
- k) *sårbar abonnent*: abonnent som kjennetegnes ved at svikt i vannforsyningen eller vannkvaliteten gir større sannsynlighet for sykdom eller andre alvorlige konsekvenser. Skoler, barnehager og helseinstitusjoner er alltid slike
- l) *vannbehandlingsanlegg*: teknisk anlegg som behandler vannet i et vannforsyningssystem
- m) *vannforsyningssystem*: system som leverer vann til mer enn en enkelt privat husholdning eller som leverer vann til næringsmiddelforetak, og som består av ett eller flere av følgende elementer: vanntilsigsområde, råvannskilde, vannbehandlingsanlegg og ledningsnett. Vanntilsigsområdet eller råvannskilden utgjør ikke et vannforsyningssystem alene
- n) *vanntilsigsområde*; område, over og under bakken, som vannet i råvannskilden kommer fra
- o) *vannverkseier*: den som er driftsansvarlig for et vannforsyningssystem, det vil si den eller de fysiske eller juridiske personene som har ansvaret for at kravene til vannforsyningssystemet etterleves.

§ 4. Forurensning

Det er forbudt å forurense drikkevann. Forbudet omfatter alle aktiviteter, fra vanntilsigsområdet til tappepunktene, som kan medføre fare for at drikkevannet blir forurenset. Med aktiviteter menes også friluftsliv og annen utøvelse av allemannsretten

Kritiske abonnenter skal ha egnet sikring mot tilbakestrøm ved trykkforskjell.

§ 5. Trygghetskrav

Vannverkseieren skal sikre at drikkevannet er helsemessig trygt.

Drikkevann, som ikke er hygieneregelverkets rent sjøvann eller rent vann, er helsemessig trygt når

- a) det ikke inneholder mikroorganismer, parasitter eller andre stoffer som i antall eller konsentrasjon utgjør en mulig helsefare og
- b) det overholder grenseverdiene i vedlegg 1.

Der hygieneregelverket tillater næringsmiddelforetak å bruke rent vann eller rent sjøvann, er vannet helsemessig trygt når

- a) det ikke inneholder mikroorganismer, skadelige stoffer eller giftig plankton i mengder som direkte eller indirekte kan påvirke næringsmidlenes hygieniske kvalitet og
- b) det overholder relevante grenseverdier i vedlegg 1.

Eieren av et internt fordelingsnett skal sikre at det interne fordelingsnettet ikke gjør drikkevannet mindre helsemessig trygt.

Eieren av en enkeltvannforsyning skal sikre at drikkevannet er helsemessig trygt.

§ 6. Ytterligere kvalitetskrav

I tillegg til å oppfylle kravene i § 5 skal vannverkseieren sikre at drikkevannet er egnet til bruk.

Drikkevann, som ikke er hygieneregelverkets rent sjøvann eller rent vann, skal overholde tiltaksgrensene i vedlegg 1.

Der hygieneregelverket tillater næringsmiddelforetak å bruke rent vann eller rent sjøvann, skal drikkevannet overholde relevante tiltaksgrenser i vedlegg 1.

Eieren av internt fordelingsnett skal sikre at det interne fordelingsnettet ikke gjør drikkevannet mindre egnet til bruk.

Eieren av en enkeltvannforsyning skal sikre at drikkevannet er egnet til bruk.

§ 7. Sted for regelverksetterlevelse

Vannverkseieren skal sikre at drikkevannet er i samsvar med kravene i § 5 og § 6 på følgende steder:

- a) ved påkoblingspunkter til andre vannforsyningssystem
- b) ved påkoblingspunkter til abonnenter

- c) ved tappepunkter
- d) der vannet tappes i en emballasje for salg og
- e) der vannet forlater en vanntank.

§ 8. Tiltak

Dersom drikkevannet ikke er i samsvar med kravene i § 5 og § 6, skal vannverkseieren straks finne ut hvorfor avviket har oppstått.

Ved avvik fra kravene i § 5 skal vannverkseieren gjennomføre tiltak for å korrigere avviket så raskt som mulig.

Ved avvik fra kravene i § 6 skal vannverkseieren vurdere om avviket kan utgjøre en helsefare. Dersom avviket kan utgjøre en helsefare, skal vannverkseieren gjennomføre tiltak for å korrigere avviket så raskt som mulig.

§ 9. Farekartlegging og farehåndtering

Vannverkseieren skal identifisere alle farer og årsaker til farer som må forebygges, fjernes eller reduseres til et akseptabelt nivå for å sikre levering av tilstrekkelige mengder helsemessig trygt drikkevann som er egnet til bruk.

Vannverkseieren skal sikre at tiltak som forebygger, fjerner eller reduserer farene til et akseptabelt nivå, identifiseres og gjennomføres.

Vannverkseieren skal sikre at farekartleggingen og farehåndteringen er oppdatert.

§ 10. Internkontroll

Vannverkseieren skal sikre at vannforsyningssystemet har internkontroll.

Internkontrollen skal sikre og vise at vannforsyningssystemet oppfyller kravene i denne forskriften og skal tilpasses vannforsyningssystemets art og omfang.

Internkontrollen skal minst omfatte

- a) hvordan vannforsyningssystemet er organisert, og hvordan ansvaret og myndigheten er plassert
- b) rutinene vannverkseieren har etablert for å sikre at kravene i denne forskriften etterleves
- c) resultatene vannverkseieren finner gjennom å følge kravene i denne forskriften
- d) rutinene som følges dersom det oppstår avvik fra kravene i denne forskriften og
- e) rutinene som følges for å hindre at avvik fra regelverket gjentar seg.

Prøvetakingsplanen og analyseresultatene skal være skriftlige. Øvrige deler av internkontrollen skal være skriftlige ved de vannforsyningssystemene som produserer minst 10 m³ drikkevann per døgn, eller som forsyner en eller flere sårbare abonnenter eller næringsmiddelforetak. Mattilsynet kan om nødvendig pålegge mindre vannforsyningssystemer skriftlig dokumentasjon.

Vannverkseieren skal sikre at internkontrollen er oppdatert, og at alle som bidrar til å produsere og levere drikkevannet arbeider i samsvar med denne.

§ 11. Kompetanse og opplæring

Vannverkseieren skal sikre at vannforsyningssystemet har, eller gjennom avtale har tilgang til, nødvendig kompetanse.

Vannverkseieren skal sikre at alle som deltar i aktiviteter omfattet av denne forskriften, gis opplæring som står i forhold til arbeidsoppgavene. Alle skal være kjent med betydningen av trygghetskravene i § 5 og sikringskravene i § 20.

§ 12. Registrering

Vannverkseieren skal registrere vannforsyningssystemet elektronisk i Mattilsynets skjematjeneste.

Vannverkseieren skal sikre at vannforsyningssystemer som ikke er registrert per [ikrafttredelsesdato], registreres innen [dato seks måneder etter ikrafttredelse].

Nye vannforsyningssystemer skal registreres før byggestart. Registreringen kan utløse krav om en plangodkjenning i samsvar med § 13.

Følgende opplysninger skal registreres:

- a) vannforsyningssystemets navn
- b) vannverkseiers navn og adresse
- c) vannforsyningssystemets organisasjonsnummer i samsvar med lov 3. juni 1994 nr. 15 om enhetsregister, eller fødselsdatoen til vannverkseieren hvis vannforsyningssystemet ikke har et organisasjonsnummer
- d) mengde produsert vann og antall abonnenter
- e) type råvannskilde
- f) koordinatene til alle råvannskildene som inngår i vannforsyningssystemet og
- g) type vannbehandling som benyttes.

Vannverkseieren skal sikre at de registrerte opplysningene er oppdaterte. Endringer i fjerde ledd bokstav d kan utløse krav om plangodkjenning i samsvar med § 13.

§ 13. Plangodkjenning

Ved etablering av et vannforsyningssystem som skal produsere minst 10 m³ drikkevann per døgn, eller forsyne en eller flere sårbare abonnenter eller næringsmiddelforetak, skal vannverkseieren

- a) søke Mattilsynet om godkjenning av etablerings- og driftsplanen. Planen skal dokumentere at vannforsyningssystemet vil kunne oppfylle kravene i denne forskriften. Vannverkseieren skal søke elektronisk i Mattilsynets skjematjeneste
- b) informere berørte kommuner, slik at disse kan uttale seg om planen i samsvar med § 28
- c) påse at planen er godkjent av Mattilsynet før byggestart og
- d) registrere elektronisk i Mattilsynets skjematjeneste at vannforsyningssystemet er klart til å settes i alminnelig drift, før det settes i slik drift.

Ved endringer av betydning for hygieniske forhold eller for leveringssikkerhet i et vannforsyningssystem som produserer minst 10 m³ drikkevann per døgn, eller som forsyner en eller flere sårbare abonnenter eller næringsmiddelforetak, skal vannverkseieren følge bestemmelsene i første ledd tilpasset endringsplanen.

Vannforsyningssystem som er i alminnelig drift uten godkjent plan per [ikrafttredelsesdato], fritas fra kravene i første ledd.

§ 14. Beskyttelsestiltak

Vannverkseieren skal sikre at drikkevannet beskyttes mot forurensning.

Vannverkseieren skal sikre at det planlegges og gjennomføres nødvendig beskyttelse av råvannskilden. Råvannskilden skal beskyttes slik at det ikke er fare for at drikkevannet blir forurenset. Vannverkseieren skal om nødvendig tilegne seg rettighetene for å opprettholde en slik beskyttelse.

Vannverkseieren skal sikre at allmennheten informeres om forbudet mot forurensning, der dette er relevant. Dette kan for eksempel gjøres med oppslag i vanntilsigsområdet.

Vannverkseieren skal, gjennom abonnementsavtalen eller på annen måte, sikre at kritiske abonnenter har en egnet sikring mot tilbakestrøm ved trykkforskjell. Vannverkseieren kan stille krav om maksimal vannmengde som kan tas ut ved testing av sprinkleranlegg.

§ 15. Vannbehandling

Vannverkseieren skal sikre at råvannet behandles med et tilstrekkelig antall hygieniske barrierer slik at drikkevannet tilfredsstillende kravene i § 5 og § 19. Dette innebærer at vannbehandlingen skal være tilpasset

- a) råvannskvaliteten
- b) farene identifisert i samsvar med § 9
- c) mengden vann produsert og
- d) om vannforsyningssystemet leverer vann til sårbare abonnenter eller næringsmiddelforetak.

En vannbehandlingsmetode som fjerner eller inaktiverer sykdomsfremkallende mikroorganismer og parasitter, skal alltid inngå som en del av de hygieniske barrierene, med mindre farekartleggingen i samsvar med § 9 tilsier at det ikke er nødvendig.

Vannverkseieren skal sikre at det utarbeides en plan for hvordan vannbehandlingsanlegget skal vedlikeholdes, og at denne planen er oppdatert og følges.

§ 16. Vannbehandlingskjemikalier

Vannverkseieren og eieren av internt fordelingsnett skal sikre at det bare benyttes vannbehandlingskjemikalier som er godkjent av Mattilsynet. Liste over godkjente vannbehandlingskjemikalier finnes på Mattilsynets internettsider.

Produsenter og importører skal søke Mattilsynet om godkjenning av vannbehandlingskjemikalier. Søknaden skal minst inneholde den dokumentasjonen som er beskrevet i vedlegg 2. Vannbehandlingskjemikalier kan bare godkjennes dersom bruken ikke resulterer i stoffer i drikkevannet i helsefarlig mengde. Desinfeksjonsmidler skal godkjennes i samsvar med biocidforskriften. Mattilsynet kan trekke tilbake godkjenningen dersom ny informasjon tilsier det.

§ 17. Ledningsnett og internt fordelingsnett

Vannverkseieren skal sikre at vannforsyningssystemets ledningsnett til enhver tid er tilstrekkelig lekkasjetett og i tilfredsstillende stand, for å hindre at drikkevannet blir forurenset.

Vannverkseieren skal sikre at det utarbeides en plan for hvordan ledningsnettet skal vedlikeholdes, og at denne planen er oppdatert og følges.

Eieren av internt fordelingsnett skal sikre at det interne fordelingsnettet til enhver tid er i tilfredsstillende stand, og at det ikke bidrar til at drikkevann på ledningsnettet blir forurenset.

§ 18. Materialer

Vannverkseieren og eieren av internt fordelingsnett skal sikre at de materialene som kommer i kontakt med drikkevannet, er trygge. Materialene skal ikke avgi stoffer til drikkevannet i helsefarlige mengder eller i nivåer som reduserer kvaliteten på drikkevannet, for eksempel ved å endre lukt eller smak.

§ 19. Leveringssikkerhet

Vannverkseieren skal sikre at det leveres en tilstrekkelig mengde drikkevann til enhver tid.

Dersom mengden av en eller flere parametere er over grenseverdiene i vedlegg 1 under kriser eller katastrofer i fredstid eller ved krig, kan likevel vannforsyningen opprettholdes for å sikre vann til nødvendige formål. Dette kan bare gjøres etter avtale med kommunelegen i samsvar med folkehelseloven § 27 bokstav b og Mattilsynet, og etter at abonnentene er informert i samsvar med kravene i § 26 andre ledd.

Vannverkseieren skal legge til rette for at vannforsyningssystemet kan levere nødvann til drikke og personlig hygiene uten bruk av det ordinære ledningsnettet.

§ 20. Forebyggende sikring

Vannverkseieren skal sikre at vannbehandlingsanlegget og alle relevante deler av ledningsnettet er tilstrekkelig fysisk sikret, og at alle styringssystemer er tilstrekkelig sikret mot uautorisert tilgang og bruk.

§ 21. Beredskap

Vannverkseieren skal sikre at det gjennomføres nødvendige beredskapsforberedelser og utarbeides beredskapsplaner i samsvar med helseberedskapsloven og forskrift om krav til beredskapsplanlegging.

Vannverkseieren av vannforsyningssystemer som produserer minst 10 m³ drikkevann per døgn, eller som forsyner en eller flere sårbare abonnenter eller næringsmiddelforetak, skal sikre at det utarbeides en plan for beredskapsøvelser i samsvar med § 7 i forskrift om krav til beredskapsplanlegging. Vannverkseieren skal sikre at denne planen er oppdatert og følges.

§ 22. Prøvetakingsplan

Vannverkseieren skal utarbeide en prøvetakingsplan for vannforsyningssystemet. Prøvetakingsplanen skal være basert på farekartleggingen i § 9, og inneholde en oversikt over

- a) prøvene som er nødvendige for å sikre og vise at vannforsyningssystemet oppfyller kravene i § 5 og § 6. Dette inkluderer minstekravene til råvannsprøver omtalt i § 23 og minstekravene til

drikkevannsprøver omtalt i § 24. For drikkevann som er hygieneregelverkets rent sjøvann eller rent vann begrenses minstekravet til relevante parametere

- b) hvor prøvene skal tas, på vannbehandlingsanlegget og på ledningsnettet for å sikre at drikkevannet er i samsvar med kravene på stedene angitt i § 7. Dersom vannverkseieren kan vise at det ikke vil bli mer av et stoff i drikkevannet etter at det har passert ledningsnettet i et vannforsyningssystem, kan prøvene for disse analysene tas rett etter vannbehandlingen
- c) når prøvene skal tas. Råvannsprøvene og drikkevannsprøvene skal fordeles gjennom året eller bruksperioden for å være mest mulig representative
- d) hvilke parametere de ulike prøvene skal analyseres for.

Vannverkseieren skal sikre at prøvetakingsplanen er oppdatert og følges.

§ 23. Minstekrav til råvannsprøver

Vannverkseieren skal ta råvannsprøver i samsvar med prøvetakingsplanen omtalt i § 22. Minstekravet til antall råvannsprøver er gitt i tabell 1.

Tabell 1: **Minste antall råvannsprøver**

Produsert vannmengde (m ³ per døgn)	Råvannsprøver per år
a) Til og med 10	1
b) Fra 10 til og med 2 000	4
c) Fra 2 000 til og med 6 000	8
d) Fra 6 000	12

Råvannsprøvene skal minst analyseres for *E. coli*. Råvannsprøver fra vannforsyningssystemer som produserer mer enn 10 m³ drikkevann per døgn, eller forsyner en eller flere sårbare abonnenter eller næringsmiddelforetak, skal i tillegg minst analyseres for kimtall ved 22°C, koliforme bakterier, pH, turbiditet og farge. Uttak og analyser av råvannsprøver skal foretas i samsvar med internasjonale eller nasjonale standarder når slike foreligger. Der vedlegg 1 angir krav til analysemetoder, skal disse benyttes.

§ 24. Minstekrav til drikkevannsprøver

Vannverkseieren skal ta drikkevannsprøver i samsvar med prøvetakingsplanen omtalt i § 22. Minstekravet til frekvensen på drikkevannsprøvene er gitt i tabell 2.

Tabell 2: **Minste antall drikkevannsprøver**

Produsert vannmengde (m ³ per døgn)	Drikkevannsprøver per år for prøvegruppe A, der X er m ³ produsert vann per døgn	Drikkevannsprøver per år for prøvegruppe B, der X er m ³ produsert vann per døgn
a) Til og med 10	1	
b) Fra 10 til og med 100	4	0,5 = 1 hvert annet år
c) Fra 100 til og med 1000	4	1

d) Fra 1000 til og med 10 000	$4 + \left(\frac{3X}{1\ 000}\right)$	$1 + \left(\frac{X}{3\ 300}\right)$
e) Fra 10 000 til og med 100 000	$4 + \left(\frac{3X}{1\ 000}\right)$	$3 + \left(\frac{X}{10\ 000}\right)$
f) Fra 100 000	$4 + \left(\frac{3X}{1\ 000}\right)$	$10 + \left(\frac{X}{25\ 000}\right)$

Drikkevannsprøvene for prøvegruppe A i tabell 2 skal analyseres for parameterne som er angitt med prøvegruppe A i vedlegg 1. Drikkevannsprøvene for prøvegruppe B i tabell 2 skal analyseres for parameterne som er angitt med prøvegruppe B i vedlegg 1. Uttak og analyser av drikkevannsprøver skal foretas i samsvar med internasjonale eller nasjonale standarder når slike foreligger. Der vedlegg 1 angir krav til analysemetoder, skal disse benyttes.

Antallet analyser i prøvegruppe A og B kan reduseres, med unntak av analysene for *E. coli*. For å benytte denne muligheten skal vannverkseieren gjennomføre en risikovurdering i samsvar med NS-EN 15975-2 eller tilsvarende metode. Risikovurderingen skal baseres på karakteriseringen og overvåkingen som er utført i samsvar med vannforskriften § 15 og § 18 og på resultatene fra råvannsprøvene i § 23 i denne forskriften. Før vannverkseieren kan redusere antallet analyser i prøvegruppe A eller B, skal risikovurderingen være akseptert av Mattilsynet.

Dersom risikovurderingen fastslår at det ikke utgjør noen helsefare eller at drikkevannet blir mindre egnet til bruk, kan

- frekvensen av analysene for en parameter reduseres. For å kunne gjøre dette skal samtlige representative drikkevannsprøver fra en periode på 3 år være lavere enn 60 prosent av grenseverdien/tiltaksgrensen for den aktuelle parameteren. Minst to prøver skal være analysert
- analyser av en parameter fjernes fra prøvetakingsplanen omtalt i § 22, slik at drikkevannet ikke lenger overvåkes for denne. For å kunne gjøre dette skal samtlige representative drikkevannsprøver fra en periode på 3 år være lavere enn 30 prosent av grenseverdien/tiltaksgrensen for den aktuelle parameteren. Minst to prøver skal være analysert.

§ 25. Rapportering

Vannverkseieren av vannforsyningsssystem som produserer minst 10 m³ drikkevann per døgn, skal rapportere analyseresultatene av råvannsprøvene og drikkevannsprøvene som er omtalt i § 23 og § 24 til Mattilsynet innen 15. februar påfølgende år. Resultatene skal rapporteres elektronisk i Mattilsynets skjematjeneste.

§ 26. Opplysningsplikt til abonnentene

Vannverkseieren skal varsle abonnentene

- straks ved mistanke om avvik fra kravene i § 5 og gi råd om hvordan de skal forholde seg
- ved avvik fra kravene i § 6 og gi råd om hvordan de skal forholde seg og
- om hvilke tiltak som gjennomføres i samsvar med kravene i § 8.

Vannverkseieren skal sikre at abonnentene til enhver tid har tilgang til oppdatert informasjon om drikkevannskvaliteten.

Dersom det er gjennomført en risikovurdering som medfører at antallet analyser i prøvegruppe A eller B er redusert slik det er gitt mulighet for i § 21, skal abonnentene ha tilgang til et sammendrag av denne risikovurderingen.

Dersom vannverkseieren ikke overholder opplysningsplikten i første ledd, kan Mattilsynet informere abonnentene for vannforsyningssystemets regning.

§ 27. Opplysningsplikt til Mattilsynet

Vannverkseieren skal varsle Mattilsynet

- a) straks ved mistanke om avvik fra kravene i § 5 med informasjon om hvilke råd de har gitt abonnentene
- b) ved avvik fra kravene i § 6, med informasjon om hvilke råd de har gitt abonnentene og
- c) om hvilke tiltak som gjennomføres i samsvar med kravene i § 8.

Dersom Mattilsynet ber om det, skal vannverkseieren gi Mattilsynet de opplysningene som er nødvendige for at Mattilsynet skal kunne gjennomføre sine oppgaver etter denne forskriften.

§ 28. Kommunens plikter

Kommunen skal i samsvar med folkehelseloven kapittel 2 ta drikkevannshensyn når den utarbeider arealdelen av kommuneplanen og reguleringsplaner, samt når den gir tillatelser etter relevant regelverk. Kommunen skal om nødvendig ta initiativ til å utarbeide en regional plan for å ivareta drikkevannshensynet der vannforsyningssystemet ligger i flere kommuner.

Kommunen skal uttale seg om forhold som angår miljørettet helsevern og arealdisponering til planer for nye vannforsyningssystemer og ved søknader om endringer som omtalt i § 13.

Kommunen skal på bakgrunn av data fra Mattilsynet ha oversikt over samtlige vannforsyningssystemer i kommunen for å ivareta sine forpliktelser etter folkehelseloven kapittel 2. Kommunen skal ha oversikt over vannkvaliteten i alle vannforsyningssystemene i kommunen som er rapporteringspliktige i samsvar med § 22. Informasjon om vannkvaliteten ved de rapporteringspliktige vannforsyningssystemene skal gjøres tilgjengelig via kommunens nettsider.

§ 29. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige vedtak i samsvar med matloven § 23 til § 26, for alle bestemmelsene i denne forskriften med unntak av § 28.

For petroleumsforetak til havs har Fylkesmannen i Rogaland denne myndigheten i samsvar med delegering 22. september 2011 nr. 966.

Tilsyn med bestemmelsene i § 28 følger av bestemmelsene i folkehelseloven § 31 og § 32.

§ 30. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelser i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser.

§ 31. Straff

Avvik fra bestemmelsene i denne forskriften, eller fra enkeltvedtak som er gitt med hjemmel i denne forskriften, er straffbart i samsvar med matloven § 28, folkehelsesloven § 18 og helseberedskapsloven § 6-5.

§ 32. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft [dato måned år].

Samtidig oppheves forskrift 12. april 2001 nr. 1372 om vannforsyning og drikkevann.

Forskrift 10. oktober 2003 nr. 1233 om forbud mot virksomhet som kan forurense Glitre som vannforsyningssystem, Modum, Øvre Eiker, Nedre Eiker og Lier kommuner, Buskerud videreføres inntil videre.

Vedlegg 1

Parametere i drikkevann

Parametere	Grense-verdi (trygghets-krav)	Tiltaks-grense (ytterligere kvalitets-krav)	Enhet	Prøve-gruppe	Analysemetode	Analyse-usikkerhet (prosent av grense-verdi eller tiltaks-grense)	Merknad
1,2-dikloretan	3,0		µg/l	B		40	
Akrylamid	0,10		µg/l	B			Skal bare beregnes dersom farekartleggingen i § 9 viser at denne parameteren kan være relevant. Maksimal mengde monomerer beregnes ut fra hva spesifikasjonene sier om polymerens overføring til drikkevannet ved kontakt.
Aluminium		0,2	mg/l	A eller B		25	Er i prøvegruppe A i de tilfellene der aluminium blir benyttet som vannbehandling kjemikalie. Er ellers i prøvegruppe B.
Ammonium		0,50	mg/l N	A eller B		40	Er i prøvegruppe A i de tilfellene der kloramin blir benyttet. Er ellers i prøvegruppe B.
Antimon	5,0		µg/l	B		40	
Arsen	10		µg/l	B		30	
Benzen	1,0		µg/l	B		40	
Benzo(a)pyren	0,010		µg/l	B		50	I de tilfellene det ikke er mulig å overholde kravene til analyseusikkerhet, skal den beste tilgjengelige teknikken benyttes (opptil 60 prosent).
Bly	10		µg/l	B		25	Prøven skal tas slik at den gir et representativt bilde av et ukentlig gjennomsnitt for vannet som brukes.
Bor	1,0		mg/l	B		25	
Bromat	10		µg/l	B		40	Analyseres og rapporteres kun dersom vannet ozoneres eller UV-bestråles, eller dersom råvannet eller kjemikalier som benyttes inneholder bromid eller bromat.
<i>Clostridium perfringens</i> (inkludert sporer)		0	Antall/ 100 ml	B	EN ISO 14189 eller mCP agar		<i>Clostridium perfringens</i> er bare obligatorisk å analysere for dersom råvannet er overflatevann, eller er påvirket av overflatevann. Dersom

							tiltaksgrensen overskrides, skal vannverkseieren undersøke om patogene mikroorganismer eller parasitter, som for eksempel <i>Cryptosporidium</i> , er tilstede.
Cyanid	50		µg/l	B		30	Metoden bestemmer den totale mengden cyanid, uavhengig av kjemisk form.
<i>E. coli</i>	0		Antall/ 100 ml	A	NS-EN ISO 9308-1 eller NS-EN ISO 9308-2 for drikkevann som ikke er hygiene-regelverkets rent sjøvann, og NS 4788 eller NS 4792 for rent sjøvann og råvann		
Epiklorhydrin	0,10		µg/l	B			Skal kun beregnes dersom farekartleggingen i § 9 viser at denne parameteren kan være relevant. Maksimal mengde monomerer beregnes ut fra hva spesifikasjonene sier om polymerens overføring til drikkevannet ved kontakt.
Farge		20	mg/l Pt	A			Akseptabelt for abonnenten og ingen unormal endring.
Fluorid	1,5		mg/l	B		20	
Intestinale enterokokker	0		Antall/ 100 ml	A	NS-EN ISO 7899-2 eller Enterolert DW/Quanti-Tray		
Jern		0,2	mg/l	A eller B		30	Er bare i prøvegruppe A i de tilfellene der jern blir benyttet som vannbehandlingskjemikalie. Er ellers i prøvegruppe B.
Kadmium	5,0		µg/l	B		25	
Kimtall 22°C		100	Antall/ ml	A	NS-EN ISO 6222		
Kjemisk oksygenforbruk, COD-Mn (KMnO ₄)		5,0	mg/l O	B	EN ISO 8467 for analyse-usikkerhet	50	Analyseres og rapporteres bare dersom TOC ikke analyseres og rapporteres.
Klorid		250	mg/l	B		15	Vannet skal ikke være korrosivt.

Kobber	2		mg/l	B		25	Prøven skal tas slik at den gir et representativt bilde av et ukentlig gjennomsnitt for vannet som brukes.
Koliforme bakterier		0	Antall/100 ml	A	NS-EN ISO 9308-1 eller NS-EN ISO 9308-2 for drikkevann som ikke er hygiene-regelverkets rent sjøvann, og NS 4788 eller NS 4792 for rent sjøvann og råvann		
Krom	50		µg/l	B		30	
Kvikksølv	1		µg/l	B		30	
Ledningsevne		250	mS/m ved 25°C	A		20	Vannet skal ikke være korrosivt.
Lukt		Akseptabelt for abonnenten og ingen unormal endring		A			
Mangan		0,05	mg/l	B		30	
Natrium		200	mg/l	B		15	
Nikkel	20		µg/l	B		25	Prøven skal tas slik at den gir et representativt bilde av et ukentlig gjennomsnitt for vannet som brukes.
Nitrat	50		mg/l N	B		15	
Nitritt	0,5		mg/l N	A eller B		20	Er bare i prøvegruppe A i de tilfellene det benyttes kloramin. Er ellers i prøvegruppe B.
pH		6,5-9,5		A		0,2	Analyseusikkerheten er ikke i prosent av pH. Vannet skal ikke være korrosivt.
Plantevernmidler, enkeltvis	0,10		µg/l	B		30	Grenseverdien gjelder hvert enkelt plantevernmiddel enkeltvis. Den gjelder også for plantevernmidlenes relevante metabolitter, nedbrytnings- og reaksjonsprodukter. For aldrin, dieldrin, heptaklor og heptakloreposid er

							grenseverdien 0,030 µg/l. Det er bare nødvendig å analysere for plantevernmidler som med en viss sannsynlighet kan være til stede i det aktuelle vannforsyningsystemet. Analyseusikkerheten for plantevernmidler varierer. Analyseusikkerhet ned mot 30 prosent kan oppnås for flere plantevernmidler, mens høyere verdier, opptil 80 prosent, kan tillates for andre plantevernmidler.
Plantevernmidler, totalt	0,50		µg/l	B		30	Summen av de enkelte plantevernmidlene som analyseres i vannforsyningsystemets prøvetakingsplan. Grenseverdien gjelder også for plantevernmidlenes relevante metabolitter, nedbrytnings- og reaksjonsprodukter. Det er bare nødvendig å analysere for plantevernmidler som med en viss sannsynlighet kan være til stede i det aktuelle vannforsyningsystemet. Analyseusikkerheten for plantevernmidler varierer. Analyseusikkerhet ned mot 30 prosent kan oppnås for flere plantevernmidler, mens høyere verdier, opptil 80 prosent, kan tillates for andre plantevernmidler.
Polyaromatiske hydrokarboner (PAH)	0,10		µg/l	B		50	Summen av benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten, benzo(ghi)perylene og indeno(1,2,3-cd)pyren. Analyseusikkerheten gjelder for enkeltstoffer som utgjør 25 prosent av grenseverdien.
Selen	10		µg/l	B		40	
Smak		Akseptabelt for abonnenten og ingen unormal endring		A			
Sulfat		250	mg/l	B		15	Vannet skal ikke være korrosivt.
Tetrakloreten	10		µg/l	B		30	Summen av tetrakloreten og trikloreten kan ikke overstige 10 µg/l. Analyseusikkerheten gjelder for enkeltstoffer som utgjør 50 prosent av grenseverdien.

Trikloretten	10		µg/l	B		40	Summen av tetrakloretten og trikloretten kan ikke overstige 10 µg/l. Analyseusikkerheten gjelder for enkeltstoffer som utgjør 50 prosent av grenseverdien.
Totalt organisk karbon (TOC)		Ingen unormal endring		B	CEN 1484 for analyseusikkerhet	30	TOC er kun obligatorisk for vannforsyningsystemer som produserer mer enn 10 000 m ³ vann. Målingen av analyseusikkerhet skal estimeres ved 3 mg/l av TOC.
Trihalometaner, totalt	100		µg/l	B		40	Summen av kloroform, bromoform, dibromklormetan og bromdiklormetan. Analyseusikkerheten gjelder for enkeltstoffer som utgjør 25 prosent av grenseverdien.
Turbiditet		1	NTU	A	NS-EN ISO 7027	30	Gjelder vann ut fra vannbehandlingsanlegget. Målingen av analyseusikkerhet skal estimeres ved 1 NTU
Vinylklorid	0,50		µg/l	B			Skal kun beregnes dersom farekartleggingen i § 9 viser at denne parameteren kan være relevant. Maksimal mengde monomerer beregnes ut fra hva spesifikasjonene sier om polymerens overføring til drikkevannet ved kontakt.

Vedlegg 2

Søknad om godkjenning av vannbehandlingskjemikalier skal inneholde følgende dokumentasjon:

- a) opplysninger om søkeren med kontaktinformasjon
- b) produktets handelsnavn
- c) opplysninger om bruk
- d) informasjon om kjemisk sammensetning som innebærer en fullstendig oversikt over alle komponentene i produktet til 100 prosent og
- e) analysesertifikat for alle komponentene.